

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Благоевград, 23.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на десети ноември през
две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков

Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Благоевград Ирина
Александрова Аспарухова (ОП-Благоевград)
като разгледа докладваното от Атанас Маскръчки Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211200600657 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.313 и сл. от НПК и е образувано
по въззивен протест на Районна прокуратура – Благоевград, ТО - Сандански
против Присъда № 901129 / 22.04.2021 год., постановена от Районен съд –
Сандански по н.о.х. дело № 65 / 2020 год., с която подс. Б. С. СТ. от гр.
Сандански е признат за невиновен и на основание чл.304 от НПК оправдан по
възведените му обвинения за извършени престъпления по чл.194, ал.1 от НК
и чл.216, ал.1 от НК.

Според изложението в протеста, поддържано и в съдебно
заседание пред въззивната инстанция от представителя на Окръжна
прокуратура – Благоевград, присъдата на районния съд е неправилна,
необоснована и незаконосъобразна. Прокурорът счита, че обвиненията срещу
подс. Б.С. за извършени престъпления по чл.194, ал.1 от НК и чл.216, ал.1 от
НК са доказани по несъмнен начин. Ето защо се иска първоинстанционната
присъда да бъде отменена и постановена друга, с която подсъдимият да бъде

признат за виновен и осъден по тези обвинения.

Въззиваемият Б.С. в съдебно заседание се явява лично и с упълномощения от него защитник – адв. Р.Н.. Същите изразяват становище за неоснователност на въззивния протест и молят атакуваната присъда да бъде потвърдена.

Пред въззивната инстанция не са ангажирани нови доказателства.

Окръжният съд разгледа протеста в качеството си на въззивна инстанция и след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, при спазване на изискванията на чл.314 от НПК, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивният протест е подаден в срока по чл.319, ал.1 от НПК и е процесуално допустим, а разгледан по същество е неоснователен:

С обжалваната присъда подс. Б. С. СТ. от гр. Сандански е признат за невиновен по обвинението в това, че на 28.03.2015г., в около 16,00 часа, от частен недвижим имот, разположен в землището на с. Л., общ. Сандански, е отнел чужда движима вещ - 1 бр. сателитен приемник за базова станция „Д." /GPS/ марка „Sokia" със сериен № NUA03070007 и персонален № 50200033, на стойност 1634,25 лева от владението на Н.Г.А. от с. Тешово, общ. Хаджидимово, обл. Благоевград, в качеството му на управител на фирма „П." ЕООД гр. Гоце Делчев, без негово съгласие и с намерение противозаконно да я присвои, поради което и на основание чл.304 НПК във вр. с чл. 194 ал.1 от НК е оправдан по това обвинение.

Наред с това подс. Б. С. СТ. е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение в това, че на 28.03.2015 г., в около 16,00 часа, в частен недвижим имот в с. Л., общ. Сандански, противозаконно е повредил чужда движима вещ - алуминиев триножник монтиран към 1 бр. сателитен приемник за базова станция „Д." /GPS/ марка „Sokia" със сериен № NUA03070007 и персонален № 50200033, собственост на Н.Г.А. от с. Тешово, общ. Хаджидимово, обл. Благоевград, в качеството му на управител на фирма „П." ЕООД гр. Гоце Делчев, като стойността на триножника възлиза на 454,46 лева, а деянието е извършено чрез дърпане, блъскане и удряне по триножника, в резултат на което триножника е бил изкривен, престъпление по чл.216, ал.1 от НК, като на основание чл.304 НПК е оправдан и по това обвинение.

На основание чл.301, ал.1, т.12 НПК във вр. с чл.190 НПК съдът е постановил направените по делото разноски общо размер на 708,40 лева да останат за сметка на държавата.

Фактическите положения по делото са правилно установени. Със законоустановените способности за събиране и проверка на доказателства обективно, всестранно и пълно са изяснени всички релевантни за правилното решаване на делото въпроси. В резултат на анализа на доказателствения материал се установяват следните фактически обстоятелства:

Подсъдимият Б. С. СТ. /роден на 28.04.1956 г./ живее в гр. Сандански. Същият е със средно образование, трудово ангажиран, женен, неосъждан. Подс. С. притежава наследствени имоти в с. Л., общ. Сандански.

Св. Николай А. е собственик и управител на „П.“ ЕООД гр. Гоце Делчев, което има за предмет на дейност - геодезични измервания, проектиране, картография, кадастър, строителство и търговия с недвижими имоти.

На 28.03.2015г. св. А. бил ангажиран да извърши геодезично и архитектурно заснемане на сграда и прилежащия към нея парцел, разположени в землището на с. Л., общ. Сандански -собственост на М. Х. от гр. Сандански. В тази връзка след обяд на 28.03.2015г., св. А. и свидетелите И. И. и Л. М. посетили имота на Х., където започнали да извършват заснемане на същия за определяне на неговите точни граници. За целта същите използвали притежаваната от А. специализирана апаратура, сред които и 1 брой сателитен приемник за базова станция „Д.“ марка „Sokkia“ със сериен № NUA03070007 и персонален № 50200033, както и метален алуминиев триножник върху който бил поставен приемникът. След като позиционирали уредите, свидетелите М. и А. оставили същите, за да извършат съответните измервания и влезли в къщата на свидетеля М. Х., където А. продължил с архитектурното заснемане на сградата.

Около 16.00 часа на 28.03.2015 г. в дворното място дошъл подс. Б.С., който притежава наследствен недвижим имот, разположен в съседство с имота на М. Х.. Между св. Х. и подс. С. имало спор относно точното местоположение на границата между двамата съседни имота, което ставало причина за възникване на спречквания помежду им. Виждайки посочените по-горе свидетели да извършват замервания в спорната част между двата

имота, подс. С. се ядосал и решил да попречи на измерванията. Възползвайки се от обстоятелството, че свидетелите И., А. и М. се намирали в къщата на Х., подс. С. грабнал поставения в дворното място сателитен приемник за базова станция „Д.“ /GPS/ марка „Sokia“ и тичешком се отправил към лекия си автомобил, паркиран в близост, с намерение временно да скрие там измервателния апарат. Действията на подсъдимия били забелязани от св. А.. Същият извикал свидетелите М., И., М. Х., М. Х.а и В. Х., които се намирали в къщата и казал, че непознат мъж е взел един от измервателните уреди. Междувременно подс. С. оставил апарата в автомобила си и взел една лопата, след което се върнал обратно в дворното място. Там между подс. С. и свидетелите Х., А. и М. възникнало спречкване, при което подсъдимият започнал да отправя обиди и заплахи спрямо присъстващите лица.

В хода на това спречкване С. ударил с носената от него лопата по разположен до тях дървен триножник и го съборил на земята. След удара по триножника, св. М. се опитал да спре подс. С., хванал носената от него лопата, при което двамата се сблъскали. Подсъдимият паднал на земята върху оставения там друг алуминиев триножник. С намесата на останалите свидетели конфликтът бил преустановен. Подс. С. напуснал местопроизшествието и се върнал обратно до автомобила си, след което отишъл до къщата си в с. Л., където оставил сателитния приемник. Подсъдимият взел документите които според него удостоверявали собствеността му върху спорната част и се върнал обратно на местопроизшествието при свидетелите А., М., И. и Х., където продължил да спори със същите. Междувременно А. уведомил за случая органите на РУП-Сандански, които незабавно пристигнали в с. Л.. Пред полицейските служители подсъдимия признал, че действително е взел от имота процесния приемник, и подробно разказал за причините за възникналия инцидент. С протокол за доброволно от 28.03.2015 г. подс. С. предал на органите на МВР взетия по рано от него 1 бр. сателитен приемник за базова станция „Д.“ /GPS/ марка „Sokia“ със сериен № NUA03070007 и персонален №50200033. С разписка от 28.03.2015г. този уред бил върнат на А.. По-късно свидетелите установили, че алуминиевия триножник, на което е бил поставен посочения уред е изкривен.

Видно от заключението по изготвената съдебно-оценителна експертиза, стойността на отнетия от подс. Б.С. - 1 бр. сателитен приемник за

базова станция „Д.“ /GPS/ марка „Sokia“ възлиза на сумата от 1634.25 лева, а стойността на 1 бр. алуминиев триножник, монтиран към приемника възлиза на сумата от 454,46 лева.

Визираната фактическа обстановка по същество е безспорна и се установява по несъмнен начин от събраните и приобщени към доказателствения материал на съдебното следствие гласни, писмени и веществени доказателства, при което от първоинстанционния съд са направени обосновани фактически и правни изводи, че от събраните в хода на съдебното следствие доказателства не може да се направи извод, че подсъдимият Б. С. СТ. е извършил съставомерни деяния по чл.194, ал.1 от НК и по чл.216, ал.1 от НК.

По отношение обвинението за извършено престъпление по чл.194, ал.1 от НК в процесния случай не се установява по безспорен начин специалния субективен признак на престъплението, а именно че подсъдимият е имал намерение противозаконно да присвои отнетата вещ, което ще е налице, когато деецът желае да си служи с вещта и я използва като своя, съобразно предназначението ѝ, по начина, по който това би могъл да стори собственикът, или да се разпорежи с нея /фактически или юридически/ в свой или чужд интерес. За съставомерността на деянието не е необходимо това намерение да е реализирано. Достатъчно е то да е съществувало.

По делото се установи, че подсъдимият С. е взел сателитния приемник за базова станция „Д.“ /GPS/ марка „Sokia“ и го прибрал в лекия си автомобил. Несъмнено подсъдимият е съзнавал, че прекъсва досегашната и установява своя фактическа власт върху вещта, предмет на престъплението, че последната е чужда и липсва съгласие за отнемането ѝ, но не се доказва противозаконното му присвоително намерение. Обстоятелствата, че деянието е извършено на публично място, в светлата част на денонощието, и най-вече отчитайки, че подсъдимият се върнал на местопроизшествието и заявил претенциите си върху спорния имот, като и възраженията си да бъде измерван, а след появата на полицейските служители, предал веща на същите, дават основание да се приеме за обосновано и логично, че у подсъдимият е липсвало намерение да свои вещта. В тази връзка е логично заключението, че в случая подсъдимият е взел апарата като проява на несъгласие с извършените измервания на спорния имот, а не защото е имал желание да я присвои като

вещ.

Ето защо правилен е правния извод, че поради липсата на елемент от субективната страна на състава на престъплението кражба - "намерение за своеене на вещта", поведението на подсъдимия С., инкриминирано с обвинителния акт, не може да бъде квалифицирано като престъпление по чл.194, ал.1 от НК. Очевидно е, че когато деецът отнема чужда вещ с намерение да я върне след известен период от време, липсва намерение за своеене, поради което липсва и елемент от субективната страна на престъплението кражба /в този смисъл Решение № 178/19.03.2010 г. по н. д. № 85/2010 г., III н.о. на ВКС/.

При това положение напълно законосъобразно подсъдимият Б.С. е бил оправдан на основание чл.304 от НПК от районния съд по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.194, ал.1 от НК.

По отношение обвинението за извършено престъпление по чл.216, ал.1 от НК: Визираното обвинение е за повреден – изкривен триножник, на което е бил монтиран сателитния приемник. В тази връзка се установява, видно от показанията на св. М., че триножникът може да се използва, но по-трудно се разпъва. Същият свидетел е категоричен, че повредата на тринога не е в резултат на удари с лопатата, която носил подсъдимия, а в резултат на натиск и огъване /л.125/. Последното кореспондира с обясненията на подсъдимия С., който сочи, че по време на сблъсъка със св. М. е паднал върху алуминиевия триножник и е възможно да го е изкривил.

При този данни въззивният съд намира, че осъщественото от подсъдимия деяние покрива престъпния състав на чл.216, ал.6 от НК - противозаконно повреждане на чужда движима вещ, като деянието е извършено по непредпазливост. В тази връзка районният съд правилно е приел, че липсват каквито и де е данни, от което да се направи извод, че подс. С. умишлено е повредил алуминиевия триножник. По несъмнен начин се установява, че по време на сблъсъка със св. М., подсъдимият е бил съборен на земята и паднал върху този триножник. Подс. С. не е предвиждал настъпването на общественноопасните последици /повреда на веща/, но е могъл и е бил длъжен да ги предвиди. Съгласно разпоредбата на чл. 218в, ал.1, т.1 от НК обаче, за престъпление по чл. 216, ал.6 от НК, когато предмет на престъплението е частно имущество, наказателното преследване се

възбужда по тъжба на пострадалия. Такава в настоящия случай не е била подадена. От друга страна прокурорът не се е възползвал от процесуалната възможност дадена му в чл.287, ал.5 от НПК да поиска първоинстанционният съд да се произнесе с присъдата за престъплението, което се преследва по тъжба на пострадалия. При това положение нито районният съд, нито въззивният имат право да се произнесат по същество дали има осъществено престъпление по чл.216, ал.6, вр. ал.1 от НК или не.

По изложените съображения при проверка правилността на постановения съдебен акт въззивната инстанция достигна до извод, че присъдата е законосъобразна и правилна. Същата е обоснована като мотиви и правилно районният съд се е аргументирал защо е оправдал подсъдимия.

С оглед изхода на делото правилно направените по делото разноси са възложени в тежест на държавата на основание чл.190, ал.1 от НПК.

По изложените съображения и на основание чл.338, вр. чл.334, ал.1, т.6 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 901129 / 22.04.2021 год.,
постановена от Районен съд – Сандански по н.о.х. дело № 65 / 2020 год.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____